

ning til at klare dem; thi dertil har han for megen mathematisk Indsigt; men han har en heel Classe Undergivne, som strider imod enhver saadan Forbedring af Statens Skovbrug, og som ikke vil anerkjende, at private Skovbrug have overskøiet Statens; jeg troer, at det er vigtigt, at dette Lovforslag nyder Fremme, thi det er virkelig store Capitaler, der her handles om, og jeg maa endnu gjøre opmærksom paa, at den forøgede Indtægt, vi i de senere Aar have havt af Statens Skove, er fremkaldt under et Tryk fra den offentlige Menings Side, da Nødvendigheden heraf er en Gjenstand, som har været forhandlet offentligt i en Snees Aar, men at vi ingen Garanti have for, at denne forøgede Indtægt af Statskovene er forsvarlig og rigtig, er opnaaet ved planmæssig stærkere Gjennemhugning, og ikke muligvis i Stedet derfor er opnaaet ved at angribe Materialbeholdningen uden tilsvarende energiske Culturer. Jeg troer meget gjerne, hvad den ærede Premierminister yttrede under Finantslovens Behandling, at endeel af de Misgreb, som ere begaaede, ere blevne erkjendte; men ved nøiere Studium af den Plan, der er lagt for det Frederiksborgske District, hvilken Plans Bessaffenhed med Hensyn til Reguleringen jeg omtalte i Almindelighed med Anerkjendelse, hvilken Anerkjendelse jeg staaer ved, har jeg seet, at der ikke synes at være Tegn til, at man vil indsee det Urigtige i at holde de store Bedcapitaler staaende i Skovene, og jeg har tillige seet, at man kan gjøre sig store Illusioner over, hvad Statskovene ere værd; Noget, som jeg ogsaa kunde nævne et andet temmelig slaaende Exempel paa; derfor mener jeg, at det vilde være af Vigtighed engang at stille det frem ved en Prøve, ogsaa for at Private ikke skulde udelukkes fra Afgang til at drive denne Industrie. Jeg skylder endnu en Mand, for hvem jeg har personlig Agtelse, at afgive den Erklæring, at Grunden, hvorfor det pedersgaardske Skovdistrict ikke indbringer mere, end det gjør, navnlig ikke saa meget som de nordsjællandske, ligger ikke i Mangel paa Grøne eller Billie hos den nuværende Bestyrer, men det ligger i hele det seilagtige Princip for Statskovbruget. Af de her ansførte Grunde

skal jeg anbefale Lovforslaget til at nyde Fremme, og, skjøndt jeg ikke er sikker paa, at det kan komme igjennem, saa skulde jeg anbefale det til overordentlig Fremme, fordi Sagen ellers let kan glide for langt ud i Fremtiden, naar Skovetaten troer, at det ikke er Alvor.

Strup: Jeg har allerede under Behandlingen af en anden Sag i denne Sal udtalt det som min Overbeviisning, at det ikke vil lykkes, selv for den dygtigste og meest samvittighedsfulde Skovbestyrer, at udbringe saa stort et Nettoudbytte af disse Skove, som kunde svare til den Kjøbesum, der vilde kunne erholdes, naar de under Conjunctioner som nærværende bragtes til Salg; men derfor vilde jeg alligevel ansee det for meget uheldigt, om man nu skulde bestemme sig til, alene af Hensyn til den sieblifikke Fordeel, at afhænde noget som helst Skovdistrict, førend der foreligger en samlet Oversigt over, hvilke af Statens Domainer det overhovedet var ønskeligt at afhænde, og hvilke at bibeholde. Den ærede Forslagsstiller, og maaskee nogle saa flere i denne Sal, kunde maaskee have en begrundet Mening om denne Sag, men jeg troer vistnok, at jeg er berettiget til at yttre, at Fleertallet af de ærede Rigsdagsmænd ikke vil kunne have nogen begrundet Mening derom, og jeg troer, at det nærmest tilkommer Regjeringen at fremskaffe saadanne Oplysninger, hvorpaa vi kunne støtte vor Dom. Jeg kunde maaskee finde mig foranlediget til at gjøre adskillige Bemærkninger til den ærede Forslagsstiller's Angreb paa Bestyreren af de kongelige Skove, men jeg troer ikke, at dette Sted er det rette Forum at drage disse Sager ind for, og jeg skal derfor indfranke mig til de Bemærkninger, jeg har gjort om Sagen i Almindelighed.

Eschering: Saavidt jeg har forstaaet den ærede Finantsminister, saa var det ikke hans Hensigt paa dette Trin af Sagen absolut at modsætte sig dens Fremme; men han erklærede, og deri troer jeg, at han har fuldkommen Ret, at Forslaget i dets nærværende Stikelse ikke kunde blive til endelig Lov, saalænge han ikke havde havt den fornødne Tid